

מסורת הש"ס

[illegible]

גמ' שאל רבי את ר' יוחנן ב"ר, ע' ב"ב דף קיג ע"א חוד"ה ומנו צה: שם להסתכל בצלם. דוקא להסתכל זו מיותר ולהתבונן זו כללית וברמותו אבל ראיה בעלמא שרי. מ"א ספ"י רס"ה:

(א) נם' ולא אכלתי
מבהמה שלא הורמו
מתנותיה ולא ברכתי
לפני כהן דלמד רבי
יחזק: (ב) שם שרי ליה
מריה לכל מאן: (ג) רש"י
ד"ה הכאים וכו' כתמיה
כלומר אין טוב:
(ד) תוס' ד"ה אין אוכלין
וכו' ושמו וגנו כני
משחל:

[א] נברא טשא עין יעובר
על פשע למי עובר על
פשע למי שטשא עין (כך
שמע הכותב ממנו):

פּוּרִישׁ [פּוּשׁוּיִר].
מַעֲדָר.

נודו. מִסֵּרִים (שֶׁל נִיחַ
 הַשְׁמָעוּתִים לְדָרוֹם
 זָקָה) (בְּקִי יִרְדָּה בִּי)
 הָיוּ מִזְמַן הַלֵּל לְמִסֵּר
 אֵלֶּם (הַיְדִירִי) (דִּלְגָה)
 אֲתִיקִירִי דִמְתִּיקִירִי בִי.
 נִכְנִיעִי אֶל נְחָה אֲשֵׁי
 זָקָה אֵלֶם וְנִתְלַחֵם אֶל
 זָקָן וְשִׁמְחָה (שֶׁשׁ הָיָה)
 הַיְדִירִי הַמְבִרֵר עַל
 מִדְּרוּתִי. אֲשֵׁי מִדְּקָה
 לְחֹדֶם מִדָּה לְתַלְתֵּלֶיךָ לֹאֲוֹת
 מִדְּרוּתִי מִדְּרוּתִי וְיִכְוֶן
 זָקָן (וְיִחַם לִּי). אֲשֵׁי
 מִכְּבִירִי עַל הַלְחֹת (וְחִבּוּבִי
 שֶׁהָאֵן מִצְרִירִי עַל
 הַלְחֹתִי מִתְחַן וְיִכְוֶן לִּי)
 מִכְּבִירִי אֶל מִדָּה אֵלֶם
 מִשְׁפָּרֵי. חֲתִירִין אֵלֶם
 מִשְׁפָּרֵי (וְחִבּוּבִי) (שֶׁשׁ)
 לְחִבּוּבִי רֹאשִׁי אֲמוֹת אֵלֶם

כר (6) ולא ברכתי לפני כר
הורמו מתנותיה
לאכול מברכה
אמר ר' יצחק ככל
מתנותיה כלי
הלכתא כותיה ולי
דמעלייתא ה
תלמיד חכם שמבדק
אותו ת"ח חי
מזשנאי אהבו מות (7)

אחת רבי נחמיה בן
מזכיות אמר להם מימי
חבריו ולא עלתה על כ
בממוני הייתי לא נת
הא דרב הונא דרי כ
חנא בר חנילאי וקא
גילת דרית במאת
אנא בולותא דידך ל
עז משרי קלת חברי
היה סליק לפורוייה א
דצערן וותרן בממ
אויב וותרן בממוניה
לחגוני בממוניה שאל
הגדול (אמר לו) בכ
גווי וקא מחו ליר
דיקלא "ל רבי אם
אחד אמר להו צורבא
אל אחד מייחד ע
קבלתי מתנות ולא
בממוני הייתי לא
אלער כי הווי
שיאה לא הוה שקיל

דא כי הוו משדרי ליה
אמר אתיקודי דמתיי

על מדותיו מעבירין
שאל רבי את ר' יהוש
יד א"ל מימי לא נס
ש נאמר לולא פני י
י ב וקן יצחק ותבהן
קללת הדיוט קלה בעי
קרי כסות אלא כסייה
[רבין] ברכני א"ל יהי
בר איהי חר אורא
מדיו איהי חר אורא
ול ממני יולא הרבה
המדרש לא שינת
מרי לה ^{טו} (בבבכיתא):
וכו חבלים ואין פורש
חי את מקדשים יק
בתי כנסיות אין נוה

וְלֹא אֲכַלְתִּי מִבְּהֶמָה
יֵאֱמָר יִצְחָק אֲדָר יוֹחֵג
שֶׁלֹּא הִורֵמוּ מִתְּנוּתֶיהָ
אֲכֹכֵל מִבְּהֶמָה שֶׁלֹּא
אוֹכֵל טְבָלִים * וְלִית
בְּרִכְתִּי לִפְנֵי כֵהֵן
וְהָאֱמָר יִצְחָק כִּבֵּל
פָּנָיו אֲפִילוּ כִּי עַם
מִתְּרָה שְׁנֹאמֵר יֵאֱמָר
יִצְחָק מְשֻׁנָּי אִלָּא
בְּשׁוּן שְׁאֵלָה לְתַלְמִידָיו
הִקְנֶה בְּמָה הָאֲרֻכָּת
לֹא נִתְּכַבְּרְתִּי בְּקִלּוֹן
מִתִּי קִלְלָה חֲבֵרִי וְחִתִּין
רִבְתִּי בְּקִלּוֹן חֲבֵרִי כִי
אֲכַתְּפִיהָ אֲתָא רַב
יְדִידִי מִיֵּנִיהָ אֲלֵא אִי
יְדִידִי וְאִי אֲתִיִּיקוֹרִי
יִיחָא לִי וְלֹא עֲלֵתָה
יִיחָא אֶדְמֵר וְשׁוֹרָא כִי
יִיחָא שְׂרִי לִיהָ (ב) לְכָל

ני הייתי¹ דאמר מר
ה שהיה מניח פרוטה
לע"ע את רבי נחוניא
הארכת ימים אתו
סליק יתיב ארישא
מר² כבש למה נאמר
מדרבנן הוא שבקוה
עדרו א"ל מימי לא
רתי על מדותי וותרן
לתי מתנות כי הא
דדרי ליה מתנות מבי
י הוא מומני ליה לא
ניחא לכו דאחיה
מבי נשיאה לא היה
כי ולא עמדות על

ו כל פשעיו שנאמר ו
בן קרחא במה הארס
לחתי בדמות אדם רש
שפט מלך יהודה אני
עיו מראות משום דאס
ד שרהי אבימלך קלל
ענינא וזהו גרמא
ש תנעני לחאי ימי ולי
לי דלא אסתכלי בכב
ה הארכת ימים אמר
במבואות המטופור
ע ולא שינת קראי
מתני' ועוד א"ר
לתיכו מצודות ואין
שתן אף כשהן שוממ
ן בהן קלות ראש א

תענית כ:), בחניכתי, כמי (גיטין 8

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

1. וחטאי חמס נפשו כל
משנאי אהבו מות:

[illegible]

עד מבני' ומשפחות הן.
מבני' ועוד אמר ר' יהודה
כית הכנסת שחורב אין
מספיקין בו ואין מורשין
לחזרו חבילים ואין מורשין
ביתו ממצודות ואין
שוחזקו על גגו פירות ואין
עושין אותו קמנדריא, שני
והשימותי את מקדשיכם
קדשתו בהן אף כשתון
שומטין. עליו בו עשיכם
לא תחלו משני עממת
ופש. ת"ר כתיב נכסיתו אין
נחגיגו בהן קלת ראש, אין
אובליגו בהן קלת ראש
אובליגו בהן קלת ראש